

Jazdci na koňoch (6, 1-8)

Posolstvo k siedmim zborom nám odhalilo duchovný stav zborov. Posolstvo siedmich pečatí nám zasa odhaľuje vplyvy pôsobiace na cirkev zo zákulisia. Kone sú v proroctvách u Zach 1,8-11; 6,1-7 symbolom vojen a dobývania. Predstavujú preto u Jána spor medzi Kristom a Satanom a odhaľujú ako sa tento boj dotýka cirkvi.

A videl som, keď otvoril Baránok jednu zo siedmich pečatí, a počul som jednu zo štyroch živých bytostí, ktorá hovorila jako hlasom hromu: Pod' a vidz! A videl som a hľa, biely kôň, a ten, ktorý sedel na ňom, mal lučište, a dala sa mu koruna, a vyšiel víťaziac, aj aby zvíťazil. (Zj 6, 1-2)

V zvolaní „**pod' a vidz**” slovíčko „**vidz**” v najstarších gréckych textoch nenájdeme. V takomto prípade by sa zvolanie netýkalo Jána, ale udalostí, ktoré majú prísť, resp. nastať. Je to akoby anjel zvolával „Pod' a staň sa čo je napísané v knihe.“

Biela farba je symbolom čistoty charakteru a duchovnej čistoty. Tento obraz je známy, v SZ i v NZ: Ž 51,4-9; Iz 1,18; Zj 7,14; 19,7-8. Biely kôň teda predstavuje cirkev na počiatku ľudských dejín, keď si ešte niesla čistotu svojho evanjelia. Jej poslanie zvyrazňuje luk, ktorý drží jazdec vo svojich rukách. V SZ je jednou zo zbraní Hospodina a Mesiáša: Ž 45,4-6; Hab 3,8-9; Iz 49,2.

Meč a luk charakterizujú účinky slova Božieho. Meč sa používa v boji na blízko a luk v boji na diaľku. I preto slová, ktoré Kristus či proroci prevraveli a napísali, mali účinok nielen vo svojej dobe, ale zasahujú ľudí i dnes a to aj napriek rozdielnej kultúre a dobe. Keďže sa jedná o symbolické vyjadrenie účinkov slova Božieho, boj ku ktorému je cirkev povoláná je duchovný boj. Do tohto boja je cirkev povoláná už ako víťaz, čo podčiarkuje nielen fráza „**a vyšiel víťaziac, aj aby zvíťazil**“ ale i výraz „**koruna**“ (stefanos), ktorý v gréckom texte znamená „**veniec víťazstva**“.

A keď otvoril druhú pečať, počul som druhú živú bytosť, ktorá vravela: Pod' a vidz! A vyšiel iný kôň, červený, a tomu, ktorý sedel na ňom, dalo sa, aby vzal pokoj zo zeme, aby sa ľudia navzájom zabíjali, a dal sa mu veľký meč. (Zj 6, 3-4)

Grécky výraz pre „**červený**“ sa dá preložiť aj ako „**ohnivý**“. Prichádza preto obdobie vojen a krviprelievania. Už Ježiš varoval učeníkov, že zvestovanie evanjelia bude so sebou prinášať taktiež odpor (Luk 12,49-51). Apoštol Pavol tento odpor v podobe prenasledovania vníma ako príležitosť k duchovnému rastu:

„Milovaní, nedivte sa ohňu, ktorý prišiel na vás pre vaše zkušenie, ako čo by sa vám diala čudná vec. Ale nakoľko máte účasť na utrpeniach Kristových, radujte sa, aby ste sa aj pri zjavení jeho slávy radovali plesajúci.“ (1Pet 4,12-13)

Tí, čo prijali evanjelium, sa stali dezertérmi, utečencami zo satanovej armády. A satan nepustí to, čo už raz bolo jeho. Kristus povedal Petrovi: „**Satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu. Ale ja som prosil za teba.**“ (Luk 22, 31-32) Nástroj, ktorý diabol k prenasledovaniu použil, bola rímska ríša, v ktorej prenasledovanie nabralo globálne rozmery. Taktiež je to obdobie teologických vojen. Apoštolí zomreli a cirkev začína byť napádaná i zvnútra. Ale ani jedna z týchto vojen, i keď za cenu veľkých obetí, nebola prehranou vojnou. A to videli samotní Rimania, ktorí svojou vojenskou logikou nemohli pochopiť prečo sa kresťanstvo rozrástá, keď bolo toľké roky pod neustálym útokom. Preto prichádza k zmene taktiky.

A keď otvoril tretiu pečať, počul som tretiu živú bytosť, ktorá vravela: Pod' a vidz! A videl som a hľa, čierny kôň, a ten, ktorý sedel na ňom, mal váhu vo svojej ruke. A počul som hlas

prostred štyroch živých bytostí, ktorý hovoril: Choinix pšenice za denár a tri choinixy jačmeňa za denár, a oleju a vínu neškod'! (Zj 6, 5-6)

Jazdec drží v rukách váhy a preto sa budeme pohybovať v obchodnej terminológii, kde „**choinix pšenice**“ za denár (denná mzda robotníka na vinici) predstavuje denný základ obživy na prežitie jedného človeka. V prípade rodiny je možné zakúpiť menej kvalitnú obilninu jačmeň za rovnakú cenu. Z príkladu jasne vyplýva, že sa jedná o obdobie hladomoru - v biblickom proroctve duchovného hladomoru, kedy má Božie slovo hodnotu denného zárobku. Nachádzame sa v období od 4. do 6. stor., kedy sa do cirkvi dostáva mnoho pohanských kultov:

- kult bohyně matky
- viera v posmrtný život
- uctievanie svätých a pod.

A keď otvoril štvrtú pečať, počul som hlas štvrtej živej bytosti, ktorý hovoril: Pod' a vidz! A videl som a hl'a, plavý kôň, a tomu, ktorý sedel na ňom, bolo meno smrť, a peklo išlo spolu za ním. A bola im daná moc nad štvrtinou zeme, zabíjať mečom, hladom a smrťou, a aby hynuli ľudia od zemskej zveri! (Zj 6,7-8)

Grécky výraz pre plavú farbu (chloros) označuje mŕtvolne bledú. Samotný opis jazdca so sebou už nenesie závan smrti, ale predstavuje smrť i miesto, kde sa jej zajatci zhromažďujú. Tento opis predstavuje duchovný i mravný úpadok za čias temného stredoveku, ktorý prelomilo až obdobie reformácie:

„Kacíri odsúdení cirkvou mali byť odovzdaní sekulárnemu súdu – aby ich dal upáliť alebo im aspoň vyrezať jazyk. Pokiaľ šlo o laikov, tí nesmeli viesť diskusie o viere ani v súkromí, ani na verejnosti, no mali udávať každého, kto bol podozrivý z kacírstva. Vo veciach viery smeli rozhodovať iba cirkevné authority a žiadna sloboda myslenia a slova nebola dovolená. Inocent IV., veľký pápež - právnik, zašiel ešte o čosi ďalej. Poveril inkvizíciu, aby sekulárnym úradom dovolila obeť aj mučiť, a tak z nich vytiahnuť priznanie. telesné mučenie bolo príčinou toho, že obeť inkvizície končili ako žobráci najhoršieho druhu.“ (Katolícka cirkev, Stručné dejiny, Hans Kung)